

اشتب بوجو ابی انوک
ددی ای چشم و جان نور و جان
دغم بن سخا عزیز اولدم
صنم بو کفر بن کینه کینه
شور بوق پسینده مگر عشق
جسمکی اول که یک سور جان
صادق عشق اولان قیر سینه
تسخ موه کله دل دونیم اولد
لطف ادوب اولسک ای ریتم
تشنیم لعلکوک زالانه بن
بر اجم صو اچور رو آنکچون
ددی یوسف که ای خداوند
پسینده پسینده اولم بنده

یا قدری شفقت دلن ز پخانوک
مهدن ادم فروغک ایلد فراغ
بلکه برگم تین کنیز اولدم
اوله شو فکده سانه شور انلیز
خیر اولاشتر ایه اگر عشق
جانو که آفت ایری آندن
قیز آفت دمنده دلبرنه
وقت چاره نه وقت بیم اولد
راحم اولوردی صبر و آرام
نچه بر این خیا لانه بن
المدن تشنگدن آنکچون
بنده کم ناله بس در اولندم
بنی لطف ایلد فله شرمند

درد و صدمت

بن کم لم اولم شکار ایز
اولسون اول منده بی شرو
بکا اول کاره ایلد فرمان
یلین خرمندکه میل گمی بن
قل او در خدمت ایلد اول شاه
کوش ادب بونی اول شخو بان
بکامنسوب قنده وار ایلد کار
هر کشینک چمانده کاری اولد
یرشور پایه کم سور توزه یوز
کوزاشی خوب رویه باققدر
پسینده عشقوک اودی ایلدی کار
ددی یوسف که آرزوی نیکار
دو پشنگ هر که مبتلاسی در

بر طعاه عزیز ایلد انبار
شنگد آنه صور انگشت
که قلم پاکس عیدیه آن
بکاد ایلوک ایلد ایل گمی بن
ایسون اول قلی خدا آزاد
ددی ای نور و فر دیره جان
هر بنده هر آرخادم و آرخ
کارن انما پس کاری ز آری اولور
پای اش قله قانه غرق اولد کوز
خوبه ایشی پسینده یا مقدر
چاره بولمق تیر انکا سکار
احل عشقه مر آو اولور ای یار
مرتضاسی انوک رضاسی در

م